ION MINULESCU

STROFE PENTRU TOATĂ LUMEA

EDITURA «CULTURA NAȚIONALĂ»
1930

www.dacoromanica.ro

ION MINULESCU

STROFE
PENTRU
TOATĂ LUMEA

BUCUREȘTI
EDITURA „CULTURA NAȚIONALĂ"
2, Pasajul Macca, 2
1930

www.dacoromanica.ro

STROFE
PENTRU ELEMENTELE NATUREI

LUI ION I. PILLAT

www.dacoromanica.ro

STROFE PENTRU LUMINĂ

Şi se făcu lumină!...

Şi iată-te stăpână, pe cei ce-aveau să fie stăpâni pe 'ntreg pământul...

Şi iată-te 'mpreună cu ei, pornind de mână, ca să-i deprinzi cu focul, cu ploaia, şi cu vântul...

*

Şi le-arătaşi albastrul însângerat de soare, pădurile cu cedrii şi munţii cu cărbuni, câmpiile cu grîne şi mările cu sare, livezile cu prune şi iarba cu căpşuni...

*

Şi le-arătaşi viaţa multiplă-abia creeată, şi din pământul umed, treptat, treptat cum naşte, şi pasărea ce sboară, şi peştele ce 'nnoată, şi lupul rău ce urlă, şi mielul blând ce paşte...

*

www.dacoromanica.ro

Şi le-arătaşi putinţa refugiului prin peşteri, şi trestia să-şi facă colibele pe lacuri, şi cremenea cu care lucrară primii meşteri, oţelul pentru suliţi şi lemnul pentru arcuri...

*

Şi le-arătaşi minunea ce 'nfiorează noaptea, pe cei ce dorm alături — strein lângă streină — şi taina 'mpreunării, sortită 'n ziua-a şeaptea...
Şi le-arătaşi urmaşii...
Şi se făcu lumină!...

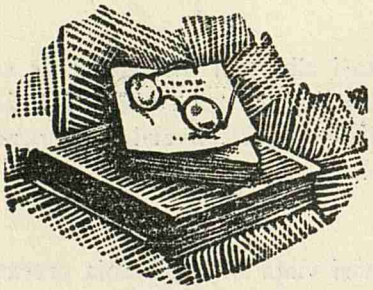

www.dacoromanica.ro

STROFE PENTRU FOC...

Când Prometeu te-a smuls din mâna atotputernicului Zeu, îmbogățind cu o jertfă nouă, altaru-arhaicelor mituri, el n'a știut că — drept răsplată — în urma lui, alt Prometeu, îi va reduce sacrificiul la o... cutie de chibrituri...

*

De și-ai rămas acelaș vecinic, nu ești același nici odată și nici nu porți acelaș nume, când construești sau când distrugi, sau când — trăindu-ți moștenirea fatală și neînduplecată — presari în urma ta blesteme sau faci să ți se 'nalțe rugi...

*

Nu ești acelaș nici odată...
Nici când despici copacii 'n două, nici când

www.dacoromanica.ro

pătrunzi din casă'n casă amenințându-ne avutul, și nici când — strânși în jurul vetrei — ne dai ades prilej și nouă, să stăm de vorbă cu bunicii, cu morții scumpi și cu trecutul...

*

Și totuș tu ești de-opotrivă și cobea noastră și norocul. Și-or care-ar fi voința Celui de sus, te binecuvântăm, deși din darurile vechei mitologii, tu singur — Focul — nu ne-ai fost dat de bună voe și-a trebuit să te furăm...

www.dacoromanica.ro

STROFE PENTRU VÂNT

Nu te cunoaştem nimeni!..

Şi totuş te simţim cum mergi cu noi alături, pe câmp şi prin oraşe, şi cum îţi schimbi fiinţa — proteic anonim — cu suflet de duhovnic şi gesturi de cravaşe...

*

Nu te cunoaştem nimeni!..

Dar ştim că tu respiri prin noi şi'n orchestrarea naturei, când s'agită, tu eşti când piculina cu scurte ciripiri, când toba unisonă cu răgnete de vită...

*

Nu te cunoaştem nimeni!..

Dar ştim că ne eşti frate, deşi mergând alături, rămânem tot streini, şi când ne mângâi fruntea şi holdele bogate, şi când ne smulgi copacii, din câmp şi din grădini...

*

www.dacoromanica.ro

Când negrele corăbii cu pântecele pline, te simt în pânze, gata cu ele să pornești, noi știm că 'ndestularea sosește, și cu tine, sosesc și mateloții și nouile povești...

*

Și tot așa, pe dealuri, când morile-și iau sborul, și aripele-ți cântă un imn de preamărire, noi știm că Don Quijotte e 'nvins și 'nvingătorul ești tu, ce ne-aduci pâine, belșug și fericire.

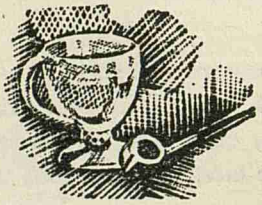

www.dacoromanica.ro

STROFE PENTRU PLOAIE

Imperativă și sonoră ca un final de tamburină, când fulgerile vagabonde, te prind și-ți sfâșie vestmântul, cobori spre noi, cu lăcomia păgână, caldă și felină, a unor buze pătimașe, ce-ar săruta întreg pământul...

*

Pe-acoperișurile roșii, deștepți orchestrele stridente — alarma ftizicelor goarne și tusea tobelor gripate — în ritmul cărora, pe stradă, trec nesfârșite reghimente, ce smulg aplauze compacte și aclamări halucinate.

*

Pe zidurile vechi de case și pe trotuarele murdare, presari miresmile aduse din necuprinsuri fără pază, și sub cupola cenușie, ființa ta multiplă, pare un gest de Arhiereu ce iartă, și 'n urmă binecuvântează.

*

www.dacoromanica.ro

18

Pădurile bătrâne-şi cască spre tine gurile 'nsetate, iar câmpul răscolit de oameni şi rumenit adânc de soare, te 'nghite lacom...

Şi de-alungul şoselelor kilometrate, tu pari un şir de caravane, ce duc Saharei de mâncare.

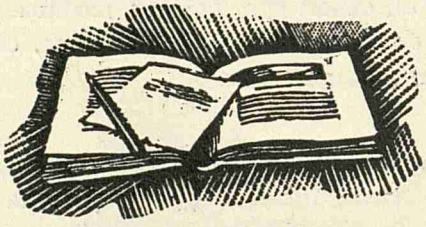

www.dacoromanica.ro

STROFE PENTRU ZĂPADĂ

Mireasă-a brazilor geometrici și-a brazdelor însemânțate — solemnitate albă, rece, fatală, mută și divină — tu vii cu grații de Madonă sau de Fecioară bizantină și pleci cu gesturi de bachantă, stigmatizată de păcate.

*

Nu te dorește-aproape nimeni deși te-așteaptă toți să vii... Și frumusețea ta bizară, n'o cântă nimeni decât, poate, îndrăgostiții de imagini abstracte și imaculate — cuminții tăetori de lemne, și nebunaticii copii.

*

Și totuși, când cobori suspectă, insinuantă și egală, pe câmp, pe arbori și pe ape, pe străzi, pe case și pe noi, tu schimbi în plăsmuiri lunare, întreaga pastă de noroi, iar pe Maria din Magdala, o 'mbraci în peplum de vestală.

*

www.dacoromanica.ro

20

Şi 'n timp ce toţi, de-opotrivă, pigmei şi umiliţi simţim puterea-ţi magică ce 'ngheaţă, distruge, arde şi creează; doar ciorile sacerdotale, te mai insultă şi-ţi pătează — cu hieroglifele lor negre şi stranii — albul unanim.

www.dacoromanica.ro

STROFE PENTRU INTUNERIC

După fiecare act al tragediei, tu cobori banal ca o cortină și din spasmul agoniei de lumină, împrumuți aspecte noui monotoniei.

*

Intuneric... Intuneric... Intuneric!...

Cu vestmântul tău de doliu sau de gală, tu 'nfrățești o noapte boreală, cu orchestra unui dirijor histeric...

*

Tu unifici adevărul cu minciuna, tu amesteci frumusețea cu urâtul și 'ntregești prezentul cu trecutul, când nimicul și cu totul făceau una...

*

Ca o pleoapă obosită, sub povara unei lacrimi încrustate între gene, tu te 'nalți și te cobori alene, alternând asfaltul cu Carrara!..

*

www.dacoromanica.ro

22

Intuneric — frate bun cu nebunia, cu iubirea, cu păcatul și cu crima, tu ești ritmul infinitului și rima, ce ne legi în somn cu vecinicia.

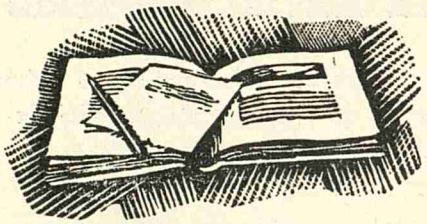

www.dacoromanica.ro

STROFE
PENTRU CELE PATRU ANOTIMPURI

www.dacoromanica.ro

PRIMĂVARĂ INUTILĂ

LUI ADRIAN MANIU

Sufocată de viața cu program
Și de-același „va urma" cotidian,
Al savanților cu barbă, cu șoșoni și ochelari —
Pedagogi și profesori octogenari
De algebră, geografie și pian;
Primăvara,
A isbit cu pumnu 'n geam
Și-a fugit din pension
De la „Notre-Dame de Sion"

I-am citit isprava 'n calendar
Și-am pornit îndată după ea
S'o 'ntâlnesc în Cișmigiu
Sau la Șosea,
Cum făceam alt'dată 'n fiecare an,
Când eram și eu ca ea — un licean
Cu frequența cursurilor pe... trotuar...

Dar de data asta, nu știu cum,
N'am dat nici măcar de urma ei pe drum...

www.dacoromanica.ro

26

Poate n'am mai cunoscut-o eu,
Poate drumul ei și drumul meu,
S'au schimbat de mult,
Și-acum
Nu mai fac același drum...
Sau pe drumul dela Ateneu
Până la Șosea
Și Hipodrom,
Primăvara n'a 'ntâlnit în capitală nici un om
Să-i ureze ca pe vremuri „bun sosit"

Și probabil că de ciudă, în oglindă s'a privit,
Și-a dat seama c'a visat,
C'a spart geamul doar în vis,
Și că visul evadărei, n'a fost vis adevărat!..

Primăvară, primăvară
Inutila mea fecioară,
Nu cumva te-ai sinucis?..

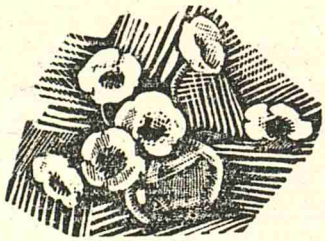

www.dacoromanica.ro

VARA IN CAPITALĂ

LUI CAMIL RESSU

Au plecat bucureștenii toți, la băi
Și cu Vara, n'au rămas în capitală
De cât morții și gardiștii...
Iar pe străzile pustii și prin odăi,
Praful ce se 'ngroașe zilnic
Și'n covoare,
Moliile cu prezența lor fatală
Și cu vecinica lor poftă de mâncare...

De urât că n'are ce să vadă
In monumentala noastră capitală,
Vara umblă toată ziua 'n pielea goală
Prin apartamente 'nchise
Și pe stradă —
De la Parcul Carol la Șosea
Și de la Șosea la Cotroceni,
Insoțită de o droaie de țigani
Și de olteni,

www.dacoromanica.ro

Care vând cireşi, rahat şi limonadă
Şi-o poftesc să cumpere şi ea...

Vara însă-i fată dela ţară —
Bleagă şi prostuţă ca o oaie —
Nu ştie că 'n capitală
Este şi-o „Baie centrală",
Şi când simte că-i zăduf din cale-afară
Se răsfaţă 'n Dâmboviţa cât îi place
Ca Suzana clasică, la baie...

Iar pe mal, gardiştii — cască-gură —
O mănâncă cu privirea lor şireată
Ca bătrânii poftitori de trup de fată,
Şi se 'ntreabă:
Ce să-i facă?..
Să-i dea pace,
S'au s'o vâre 'n beci la Prefectură?..

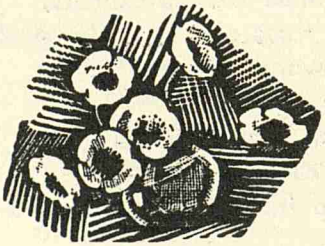

www.dacoromanica.ro

CU TOAMNA IN ODAE

LUI ISER

Mi-a bătut azi noapte Toamna 'n geam—
Mi-a bătut cu degete de ploaie...
Şi la fel ca 'n fiecare an,
M'a rugat s'o las să intre în odae
Că-mi aduce o cutie cu „Capstan"
Şi ţigări de foi din Rotterdam...

Am privit în jurul meu şi 'n mine:
Soba rece,
Pipa rece,
Mâna rece,
Gura rece...

Doamne!.. Cum puteam s'o las să plece?
Dacă pleacă, cine ştie când mai vine?
Dacă 'n toamna asta, poate,
Toamna-mi bate
Pentru cea din urmă oară 'n geam?

www.dacoromanica.ro

„Donnez-vous la peine d'entrer Madame..."

Şi femeea cu privirea fumurie
A intrat suspectă şi umilă
Ca o mincinoasă profeţie
De Sibylă...

A intrat...
Şi-odaea mea 'ntr'o clipă
S'a încălzit ca un cuptor de pâine
Numai cu spirala unui fum de pipă
Şi cu sărutarea toamnei, care mâine
O să moară, va...a...a...i!..
Bolnavă de gripă...

www.dacoromanica.ro

DE VORBĂ CU IARNA

LUI OCTAVIAN GOGA

M'am întâlnit cu Iarna la Predeal...
Era 'mbrăcată ca și-acum un an
Cu-aceiași albă rochie de bal,
Păstrată vara, sus pe Caraiman...

Călătoream spre țara unde cresc
Smochine, portocale și lămâi...
Eram într'un compartiment de clasa I
Cu geamul mat, pietrificat de ger
Și canapeaua roșie de pluș,
Sub care fredona 'n calorifer,
Sensibil ca o coardă sub arcuș,
Un vag susur de samovar rusesc...

Și-am coborât în gară, pe peron
Să schimb cu Iarna câte-va cuvinte...
Venea din nord,

www.dacoromanica.ro

32

Venea din Rosmersholm —
Din patria lui Ibsen și Björnson,
De-acolo, unde 'n loc de soare,
Și căldură,
Infrigurații cer... literatură...

Și m'a convins c'acolo-i mult mai bine
Decât în țara unde cresc smochine,
Curmale, portocale și lămâi,
Și din compartimentul meu de clasa I
M'am coborât ca un copil cuminte
Și m'am întors cu Iarna 'n București...

O! Tu, sfătuitoarea mea de azi 'nainte,
Ce mare ești,
Ce bună ești,
Ce caldă ești!..

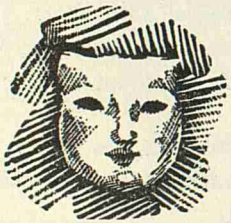

www.dacoromanica.ro

STROFE
PENTRU FAPTELE DIVERSE

www.dacoromanica.ro

ULTIMA ORĂ

LUI HORIA FURTUNĂ

La Circ...
Un accident banal —
Un acrobat,
Un salt-mortal
Şi...
Acrobatul nu s'a mai sculat...

Alămurile din orchestră, au tăcut
Iar clovnii din arenă, au ţipat...
Dar publicul din staluri, n'a crezut
Că poate fi şi-un accident adevărat
Şi-a fluerat...
Zadarnic —
Mortul n'a mai înviat...

Păcat de el!..
Era un tânăr acrobat frumos,
Cu corpul tatuat de sus şi până jos,

www.dacoromanica.ro

De care publicul se minuna
Când îl vedea 'ndoit ca un inel
Sau când pe bara fixă se 'nvârtea
Ca o morişcă de cafea
Cu balerina lângă el!..
Dar balerina nu-l iubea!..

Povestea lui?
Hm!..
Povestea mea —
A mea,
A ta
Şi-a altora!..
Acelaşi accident de circ, banal...
O zi „relâche"
Şi-apoi la fel,
Cu-aceiaşi balerină lângă el,
Alt acrobat...
Alt salt-mortal!..

www.dacoromanica.ro

MOARTEA PASAGERULUI

LUI PERPESSICIUS

Octombre-a zugrăvit pe cer
Cu nori de-argint, de plumb și de oțel,
Tavanul unei cameri de hotel,
In care s'a 'mpușcat un pasager...

Miroase-a igrasie...
Din tavan,
Bucăți de tencuială 'ncep să cadă...
Octombre-și varsă ploaia rece 'n stradă
Și pasageru-și spală rana în lighean...

In vârful unui plop, o cioară,
Sau, poate pălăria neagră din cuier,
A pasagerului ce-a vrut să moară,
Intreabă vântul:
— Cât mai e până la cer?..

www.dacoromanica.ro

38

Şi după câte-va minute de tăcere
Porneşte 'n sbor, din plopul desfrunzit,
Spre cimitirul din apropiere...

. . . . . .

Probabil, pasagerul a murit!..

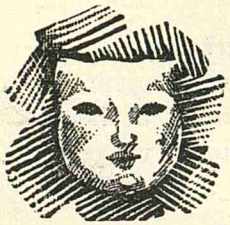

www.dacoromanica.ro

PASTEL PROFAN

LUI DAMIAN STĂNOIU

Pălmuiți de vânturi
Și scuipați de ploi,
Sfinții de pe zidul monastirei,
Desbrăcatu-s'au de-odăjdii
Și-au rămas aproape goi
Ca Isus Christos, în clipa răstignirei...

In pridvorul monastirei e noroi,
(Fiind-că maicile nu umblă cu galoși)
Și de-atâtea câmpenești cucernicii,
Sfinții par sătui...
Și somnuroși,
Cască'n ritmul sfintei Liturghii...

Lângă zidul monastirei e 'ngropat
Un curtean ucis de Vodă, pentru-o jupăniță,
Cam prin „una mie șease sute" — leat —

www.dacoromanica.ro

40

Când Muntenia era voevodat
Şi curtenii toţi, boeri de viţă...

Restul peisajului:
Urzici
Pentru postul Paştilor ce 'ncepe mâine...
Iar de la fereastra plină de zambile
Albe,
Roze,
Şi liliachii,
Starița face morală unui câine
Care persecută bietele pisici
Şi s'ascunde noaptea prin... chilii...

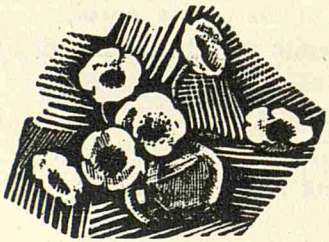

www.dacoromanica.ro

AMIAZĂ RURALĂ

LUI I. AL. VALJEAN

E cald
Şi lacul pare o hartă de noroi...
E harta unei ţări după războiu,
In care — desgustat de-atâta murdărie,
S'a sinucis şi ultimul broscoi —
Un biet şcolar cu nota 3 la geografie...

Pe malul lacului,
Un bou,
O vacă,
Un viţel
Şi-un taur,
Recită „Testamentul nou"
Şi poezia veche, din clasele primare:
«Viitor de aur
Ţara noastră are!..»

www.dacoromanica.ro

42

Iar pe șoseaua comunală —
Cârciumarul,
Invățătorul,
Popa
Și notarul —
Cei mai de seamă gospodari din sat.
Se ceartă pe un scaun vacant de deputat.

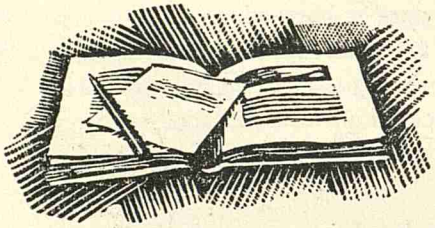

www.dacoromanica.ro

SEARĂ RURALĂ

LUI NICHIFOR CRAINIC

Se uită soarele 'napoi...
O fi pierdut ceva,
Sau poate,
Așteaptă 'n deal, vre-un car cu boi
Să-l plimbe și prin alte sate
Cu gospodari și holde mai bogate?...

In sat la noi,
Biserica, de veche ce era,
In anul când a fost cutremur de pământ
S'a prăbușit cu turlele 'n șosea,
Și azi, casele — atâtea cât mai sunt —
Par jucării
Pentru copii,
Iar plopii, coșuri negre de mașini
Ce-au treerat
Bucatele din sat
Pentru streini...

www.dacoromanica.ro

44

Prin curți,
Găinele și porcii s'au culcat,
Femeile au pus de mămăligă,
Iar oamenii s'au pus la sfat
Cu popa, ce-a sosit într'o cotigă
Dela oraș,
Unde-a schimbat sedilele de caș
Cu trei duzini de lumânări de ceară,
Că'n cimitir la noi, ca'n orce sat,
Sunt îngropați și trei flăcăi, morți pentru Țară...

Dar unde-i soarele din deal?...
Parcă-aștepta
Pe cine-va?...
Pe semne că gonit de lună,
Și-a dat cu popa «seară bună»
Și-a scăpătat...

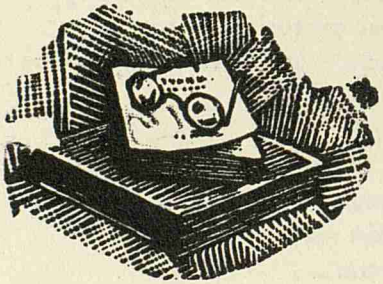

www.dacoromanica.ro

PLOAIE URBANĂ

LUI CORNELIU MOLDOVANU

Plouă!...
In orașul nostru românesc
Plouă așa cum știm cu toți că plouă —
Plouă „gris" ca 'ntr'o estampă japoneză...

Pietoni pe trotuare, se răresc,
O trăsură cu un «Chrysler» în viteză,
Trec în sens invers,
Și se ciocnesc...
Iar un popă cu sutana nouă
Stă lipit de chioșcul de ziare
Ca un Crist de abanos, într'o vitrină
Plină
Cu tot felul de obiecte rare...

Plouă...
Și 'n orașul nostru ploaia cântă,
Cântă ca un fonograf stricat...

www.dacoromanica.ro

46

De trei zile și trei nopți, neîncetat,
Un tenor cu vocea falșă se frământă
Și pe străzi
Și 'n curte la Palat...

Un tramvay se 'ntoarce dela gară,
Și 'n tramvayul plin de pasageri,
Toată lumea cântă 'n cor, pe din afară,
Ce-a cântat și eri
Și-alaltăeri...

Plouă!...
Și 'n orașul nostru românesc,
Bântuit de gripă și ftizie,
Tinerii fumează și tușesc
Iar bătrânii, dorm în vecinicie
Ca soluțiile puse 'n... (paranteză)...

Plouă „gris" ca 'ntr'o estampă japoneză...

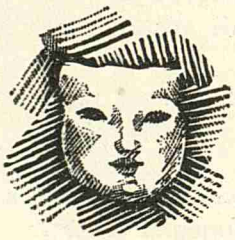

www.dacoromanica.ro

AQUARELĂ

CLAUDIEI MILLIAN

In oraşu 'n care plouă de trei ori pe săptămână,
Orăşenii pe trotuare
Merg ţinându-se de mână,
Şi 'n oraşu 'n care plouă de trei ori pe săptămână,
De sub vechile umbrele, ce suspină
Şi se 'ndoaie
Umede de atâta ploaie,
Orăşenii pe trotuare
Par păpuşi automate, date jos din galantare.

In oraşu 'n care plouă de trei ori pe săptămână,
Nu răsună pe trotuare
Decât paşii celor care merg ţinându-se de mână,
Numărând
In gând
Cadenţa picăturilor de ploaie,

www.dacoromanica.ro

48

Ce coboară din umbrele,
Din burlane
Şi din cer,
Cu puterea unui ser
Dătător de viaţă lentă,
Monotonă,
Inutilă
Şi absentă...

In oraşu 'n care plouă de trei ori pe săptămână,
Un bătrân şi o bătrână —
Două jucării stricate,
Merg, ţinându-se de mână...

www.dacoromanica.ro

MARINĂ ESTIVALĂ

LUI VICTOR EFTIMIU

In port, nici un vapor
Și 'n larg,
Nici fum, nici pânză, nici catarg!..

Din orientul plin de soare,
De flori, de fructe aromate
Și de povești neterminate,
Din orientul plin de soare
Și maladii molipsitoare,
N'a mai sosit în port, de-azi noapte
Nimic —
Nici flori, nici fructe coapte,
Nici opium, nici tutun de pipă...

In port e liniște
Și 'n zare,
Tot liniște — (dar mult mai mare).

www.dacoromanica.ro

50

In larg, sirena nu mai țipă
Și macaralele-au tăcut,
Iar sus pe dig, hamalii dorm
Duhnind a spirt și-a iodoform...
Și portul parcă-a dispărut...

Doar farurile — lumânări marine,
Mai stau de veghe, nu știu pentru cine
Și grave, ca niște Sibyle
Ce rătăcesc pe Euxin,
Șoptesc :
„Trec zile, după zile
Și-Argonauții nu mai vin!..“

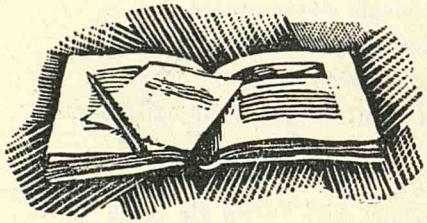

www.dacoromanica.ro

PASTEL BANAL

LUI NICU DĂRĂSCU

Frecându-și pântecele de oțel fierbinte
De cheiul rece, umed și murdar,
Un cargoboat norvegian
Respiră sufocat și rar
Ca un mamut antideluvian...

Ghicești c'ar vrea să plece iar
Spre nordul nopților polare,
Să se 'nfrățească la 'ntâmplare
Cu luciul primului ghețar...
Dar negrele otgoane-l țin în frâu
Și macaralele murdare
Descarcă 'n el, vagoane 'ntregi de grâu...

Pe cheiul rece, umed și murdar
Hamalii, dorm ca grânele 'n hambar,

www.dacoromanica.ro

In timp ce mateloții beți, pe bord,
Rânjesc cu pipele 'ntre dinți
Și plâng cu ochii 'ntorși spre nord
Când fumul pipelor fierbinți
Trezesc pe rând în fiecare
Aceiași vecinică 'ntrebare:
„In care fund opac de mare
Vor acosta și ei pe vecinicie,
Ca și mamuții problematici
Din cărțile de geologie?..“

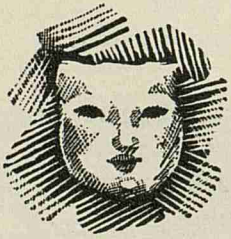

www.dacoromanica.ro

STROFE
PENTRU EI ȘI PENTRU ELE

www.dacoromanica.ro

ELEGIA DOMESTICA

MIORIȚEI

Tu care-mi intri'n casă cu toamna fumurie,
Cu ziua ce se duce
Și noaptea ce-o să vie,
In casa mea, fii bine venită...

Iată-mi casa!

Intoarce doar butonul electric din perete
Și 'mprietenește-ți ochii cu tot ce poți vedea
Căci casa mea, e 'ntreagă de-acum, și casa ta...
Fii prietenă și soră cu „hall"-ul și terasa,
Cu treptele ce urcă sub rustice covoare,
Spre sala de mâncare
Și-odaia de culcare,
Cu sfinții din icoane și morții din portrete,
Cu câinele ce-ți linge manșonul de-astrahan
Și cu pisica albă ce toarce pe divan...

www.dacoromanica.ro

Opreşte-ţi apoi ochii pe frunzele de laur
In care se 'ncadrează, sanctificând decorul,
Patronii mei — Triunghiul :

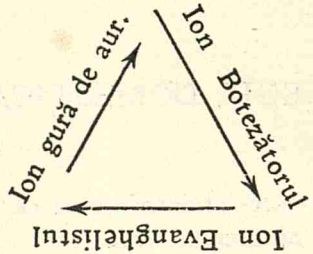

Iar pe comoda veche, priveşte-i cum stau gata
Să-şi părăsească parcă, de bucurie, rama,
Un Domn cu ochi-albaştri şi bucle brune:
Tata!...
Şi-o Doamnă cu ochi negri şi bucle blonde:
Mama!...

Tu care-mi intri'n casă cu toamna fumurie
Cu basmele bunicei
Şi „Faptele diverse"
In casa mea, fii bine venită,
Pentru mine
Şi pentru aceste chipuri, de praf şi vremuri şterse,
Ce te privesc din rame cu-aceiaşi duioşie
Ca'n zilele, când toamna, soseam şi eu ca tine.

www.dacoromanica.ro

VESPERALĂ

LUI GALA GALACTION

Femeea care mi-a vorbit aseară
De constelaţii fixe
Şi stele căzătoare,
Avea figura lungă şi verde ca o pară
Şi ochii negri-galbeni ca un adânc de mare...

Femeea care mi-a vorbit aseară
De lucruri mici şi fără importanţă,
Avea în glas căldura soarelui de vară
Şi'n gând, accentuate propuneri de-alianţă...

Femeea care mi-a vorbit aseară,
Avea idei frumoase, dar bizare...
Spunea că „plopii fară soţ" sunt vorbe de ocară,
Şi toţi „Luceferii" din cărţi sunt stele căzătoare...

www.dacoromanica.ro

58

Femeea care mi-a vorbit aseară
(Şi care o să-mi vorbească viaţa toată)
A fost odată Mamă,
Dar a rămas Fecioară...
Şi fiul ei, nici astăzi n'are Tată!..

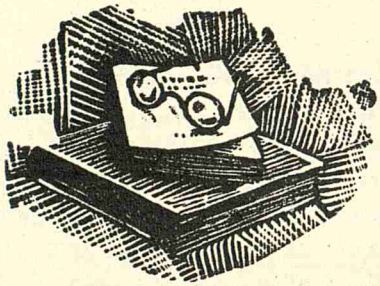

www.dacoromanica.ro

RĂNDURI PENTRU SULAMITA

LUI BENJAMIN FUNDOIANU

Sulamita, Sulamita!...
Regele 'nțelept cinstit-a
Trupul tău cu pofta lui...
Și 'n pământul Chanaan
Ca o floare parfumată de gutui
Lângă trunchiul unui cedru din Liban,
Regele 'nțelept voit-a
Să-ți inchine, Sulamita,
Și Coroana,
Și viața,
Și divina-i Palestină,
Căci amanta pentru Rege
E mai mult ca o Regină!..

Dar tu minte n'ai avut...
Și când Regele te-a vrut,
Din palatul lui cu-o sută de odăi
Și de terase,

www.dacoromanica.ro

Ai fugit pe Galaád
Să-i paşti caprele râioase
Şi din stelele ce cad,
Să-ţi faci vise mincinoase
Sub umbrela unui brad...

Lăudatu-te-au Profeţii
Şi 'nţeleptul Solomon,
Ca pe macii din Şaron,
Ca pe crinii din Şenir,
Ca pe grîul din Sulem...
Dar din laudele toate,
N'ai cules de cât scaeţii
Şi fatidicul blestem
Să nu-i poţi fi, nici amantă,
Nici nevastă...

Iată ce-a fost scris la lege!

Sulamita, Sulamita,
Pentru ce-ai fugit de Rege
Şi-ai fost proastă?...

www.dacoromanica.ro

ROMANŢA EI

„Je suis la femme, on me connait"
Jules Laforgue

Când vei vedea 'ntre geamuri, la fereastră
O cupă de cristal
Şi 'n cupa de cristal o floare-albastră —
Simbolul unui „rendez-vous" banal,
Ori cine ai fi, să intri fără teamă,
Căci gura mea te-aşteaptă
Şi trupul meu te cheamă!..

Necunoscut, sau prietin vechi,
Nu-mi pasă!...
Ori cine-ai fi, tu poţi intra ori când la mine 'n casă,
Căci casa mea, e casa tuturora,—
E madreporul magic de mărgean
Spre care năvile-şi indreaptă prora
Să-şi caute-adăpost în plin ocean...

www.dacoromanica.ro

62

Şi aşa cum sunt —
Femee sau fecioară,
Plebee anonimă sau Regină,
Eu te primesc cu aceiaşi simpatie
Şi ori cine-ai fi,
Al meu eşti pe vecie!
. . . . . .
Bine-ai venit, preludiu de ghitară...
Bine-ai venit, final de mandolină...

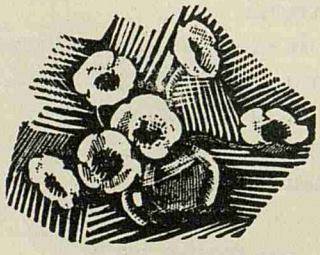

www.dacoromanica.ro

CÂNTEC MEDIOCRU

LUI AL. T. STAMATIAD

Toamna a trecut pe lângă mine
(Strada era plină de femei)
Toamna a trecut pe lângă mine
Și m'a luat de braț fără rușine
Ca să fiu întreaga noapte-al ei.

M'a târât apoi într'o grădină
(Pomii galbeni, cerul cenușiu)
M'a târât apoi într'o grădină
Și 'n grădina plină de rugină
M'a culcat în iarbă ca 'n sicriu.

Și mi-a zis: Inchide ochii bine
(Somn ușor de-acuma, dragul meu)
Și mi-a zis: Inchide ochii bine
Și m'a sărutat fără rușine
Și mi-a zis: De-acuma ești al meu!

www.dacoromanica.ro

NIHIL

LUI SCARLAT FRODA

Ascultă!..
Nisipul aleei,
Trosnește ca focul în vatră
Și treptele scării de piatră,
Sărută pantofii femeei
Ce bate grăbită la poartă
Cu degete-absente de statue spartă...

Privește!...
Tăcerea coboară 'n spirale
Rotunde și-ovale
Ca niște confetti de-aceiași coloare...
Aleea-i o stradă cu două canale
In loc de trotuare,
Castanii par mături proptite de zid
Iar scara de piatră (în loc să se urce)
Coboară cu treptele 'n vid...

www.dacoromanica.ro

Privește și-ascultă —
Ce liniște goală...
Solemnă...
Și mută!..
. . . . . .

Deșteaptă-te frate și nu mai visa
C'afară nu-i nimeni —
Nimic din ce-ai vrea
Odată măcar să mai fie...
E numai femeea din fotografie,
O mapă cu „lied"-uri de Grieg, pe pian
Și fumul ce urcă din pipă 'n tavan...

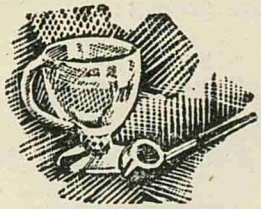

www.dacoromanica.ro

IMPĂCARE POSTUMĂ

Deschide-mi poarta inimei pictată
Cu vermillon și-albastru de cobalt,
Și intră — fericită 'nvingătoare,
In minuscula-mi „sală de-așteptare"
Pe-a cărei pardoseală 'mpestrițată
Cu plăci hexagonale de bazalt,
Șopârlele versifică la soare
Și viperile 'nvață geometria...

E tot ce mi-a rămas din măreția
Și nebunia fastului regesc
Cu care-ași fi putut să te iubesc!..

Alhambra-i azi o cârciumă banală,
Veneția, o lamă de cuțit,
Canossa, o iluzie papală
Și Muntele Maslinilor, un mit...

www.dacoromanica.ro

Alege-ţi dar, tu singură trofeul
Ce te-ar putea despăgubi de morţii
Căzuţi în faţa porţii...
Impodobeşte-ţi apoi gyneceul
Cu zâmbete şi plante otrăvite
Şi 'n drumul nostru-aproape pe sfârşite,
Dă-mi cel puţin speranţa efemeră
Că 'ntr'un apropiat istoric zori de ziuo
Buna Clio,
Ne va 'mpăca definitiv sub piatra
Aceluiaşi mauzoleu meschin —
Eu, lopătar pe ultima-ţi galeră,
Tu, parodia marei Cleopatra!..

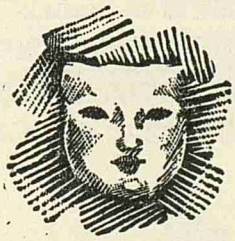

www.dacoromanica.ro

EQUINOX DE TOAMNĂ

Ascultă Doamnă!...
Ascultă glasul equinoxului de toamnă
Ce aiurează'n vârful unui plop
Strident,
Dar înțelept ca un Esop...

Ia locul veveriței de-astă vară,
Pe care pădurarul vrea s'o 'mpuște
(Fiind-că 'ncercase să te muște)
Pe-aceiași cracă, stă acum o cioară!...

E simbolul idilelor defuncte —
Idilele de vară (la munte sau la mare)
Un scriitor,
O cetitoare,
O strângere de mână,
Un „Ah!"
O sărutare...
Și 'n urmă: puncte, puncte, puncte...

www.dacoromanica.ro

E tot ce-a mai rămas din noi —
Din păpădia
Iubirei noastre scurte de-astă vară:
Un plop pe malul Oltului,
O cioară
Şi-un glas ce pastişează vecinicia!...

Ascultă-l încă-odată Doamnă...
E glasul equinoxului de toamnă!...

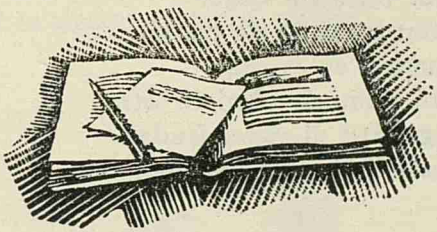

www.dacoromanica.ro

PLASTICĂ MEDIEVALĂ

Plouase...
Şi şoseaua 'n vale,
Incercuia ca un inel
Donjonul vechiului castel
Impodobit cu sfinţi de piatră,
Cu seniori şi cu vasali,
Cu cerbi goniţi de câini ce latră
Şi 'ntregul fast al vieţei feudale
Cu castelanii ei med-i-evali...

Deşi ne cunoşteam de-atâţia ani,
Noi totuşi, parcă nu ne cunoşteam
Că ne priveam (nu ştim de ce) cu ochi duşmani...

Dar în donjonul vechiului castel
In care ne urcasem numai noi,
Fantoma unui cavaler în zale de oţel,

www.dacoromanica.ro

Ne-a strâns de-odată 'n braţe pe-amândoi
Şi-un sgomot de metal ne-a deşteptat
Exact în clipa când ne sărutam
(Ca 'ntr'un tablou)
In rama ferestrei fără geam,
Dar cu zăbrele strâmbe şi vechi de fer forjat.

Azi plouă iar la Bran...
Ce zici?...
Nu vrei să revedem şoseaua udă,
Donjonul cu ferestre mici
Şi cavaleru 'n zale de oţel
Ce-aşteaptă dornic să ne mai audă
Bătând în poarta vechiului castel?...

www.dacoromanica.ro

PIANISSIMO

LUI ANTON BIBESCU

S'a 'nserat...
Nu se mai vede pe covoare
Nici o floare...
In bogatele-ți inele
Nu mai suferă — vasal —
Nici un suflet mineral...
Nici un gest de mâini rebele
Nu mai turbură 'nserarea
Ce s'ascunde 'ntre perdele
Sugrumându-și respirarea
Pe tablouri,
Pe icoane,
Pe oglindă,
Pe sofa
Și pe roșiea lalea,
Incrustată
Ca o pată

www.dacoromanica.ro

De amurg, pe gura ta...

Intre noi și restul lumei,
S'a lăsat ca o cortină
Agonia unei dâre de lumină...
Hai să punem capăt glumei,
Și sub brațele troiței oltenești de la Corcova,
Hai să ne iubim în cinstea
Lui Giacomo Casanova!...

S'a'nserat...
Nu se mai vede pe covoare
Nici o floare...

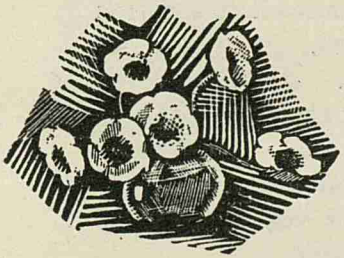

www.dacoromanica.ro

ROMANȚĂ FĂRĂ ECOU

LUI THEODOR SOLACOLU

Iubire, bibelou de porțelan —
Obiect cu existența efemeră,
Te regăsesc pe-aceiași etajeră
Pe care te-am lăsat acum un an...

Îți mulțumesc!...
Dar cum?... Ce s'a'ntâmplat?...
Ce suflet caritabil te-a păstrat
In lipsa mea,
In lipsa ei,
In lipsa noastră?...
Ce demon alb,
Ce pasăre albastră
Ți-a stat de veghe-atâta timp
Și te-a 'ngrijit
De nu te-ai spart
Și nu te-ai prăfuit?...

www.dacoromanica.ro

Iubire, bibelou de porțelan —
Obiect de preț cu smalțul nepătat,
Rămâi pe loc, acolo unde ești..
Să nu te miști...
Și dacă ne iubești,
O!.. Dacă ne iubești cu-adevărat,
Așteaptă-ne la fel încă un an...
Un an măcar...
Atât...
Un singur an...

Iubire bibelou de porțelan!...

www.dacoromanica.ro

STROFE
PENTRU MINE SINGUR

www.dacoromanica.ro

ANDANTE RELIGIOSO

DOMNIŢEI MARTHA

Aşa va fi —
La noapte, când vom eşi 'n pridvorul
Bisericei zidite de Vodă Brâncovéanul,
Să 'ngenunchem cu sfinţii,
Cu popii
Şi poporul,
In faţa Celui care, îşi ia la noapte sborul
Ca o fregată albă ce traversează-oceanul...

Ne vom aduce-aminte că ne urâm,
Deşi
Purtăm în noi aceleaşi păcate ancestrale,
Şi 'n clipa unanimei ertărei sacerdotale,
Şireţi — ca şi strămoşii defuncţi —
Ne vom privi
Cu ochii superbi de bestii equatoriale...

www.dacoromanica.ro

Iar când sfârșitul slujbei, ne va găsi 'ncrustați
Pe-aceiași panoplie de crime și de vicii,
Ne vom topi ca ura dintre boeri și-argați
Și ne vom strânge 'n brațe ca doi dușmani blazați
Ce-am ars numai rachete
Și focuri de-artificii!..

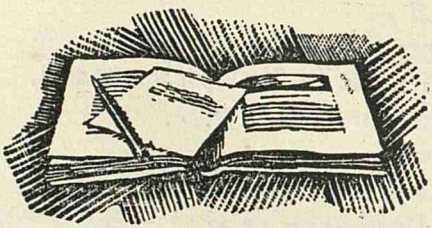

www.dacoromanica.ro

REGĂSIRE POSTUMĂ

LUI LIVIU REBREANU

Cohorta amintirilor rebele
A poposit în faţa casei mele —
Şi 'n poarta casei mele, a bătut
Un tânăr blond, cu suliţă şi scut...

De teama amintirilor rebele
M'am hotărât să mă cobor în mine —
Să-l regăsesc pe cel ce-am vrut să fiu —
Şi mortul să 'ntregească pe cel viu!..

Şi-am coborât...
Dar m'am găsit strein
Ca 'ntr'un cavou de templu bizantin
Cu funerare vase de argilă
Şi zidurile umede şi pline
De Sfinte şi Fecioare bizantine,
Ce mă priviau cu dragoste şi milă

www.dacoromanica.ro

Cum mă cobor tot mai adânc în mine —
Tot mai strein de cel ce-am vrut să fiu...

Pe lespezile umede, sfințite
De lacrimile plânse pentru mine,
Sandalele-mi profane răsunau
Ca niște sărutări înnăbușite
Și frescurile mute, suspinau
Ca 'n clipa despărțirilor grăbite —
Și frescurile mute, bizantine,
Păreau pictate și 'ncrustate 'n mine!...

Un tânăr blond, cu suliță și scut,
La poarta casei mele s'a oprit
Și 'n poarta casei mele a bătut
Ca un strigoi în poarta monastirei
In care toți călugării-au murit...
. . . . . .
Ce dureroasă-i clipa regăsirei
Cu cel ucis de propriul tău cuțit!...

www.dacoromanica.ro

PE HARTA EUROPEI

LUI ARISTIDE BLANK

Azi noapte-am stat de vorbă cu plopii
Şi cu vântul!...
Mă cunoştea şi vântul,
Mă cunoşteau şi plopii —
Mă cunoşteau din vremea
Când colindam pământul
Cu gândul
Şi cu ochii, pe harta Europei.

Şi mi-am adus aminte de nopţile de vară
Când o porneam de-acasă —
Abia eşit pe poartă —
Mă şi vedeam departe, prin nu mai ştiu ce ţară...
Dar mă trezeam spre ziuo, cu ochii tot pe hartă.

Şi mi-am adus aminte de ce-aşi fi vrut să fiu —
Un plop ce se ridică spre cer

www.dacoromanica.ro

84

Și-un vânt grăbit
Ce 'nconjură pământul mereu...
Și 'ntr'un târziu,
M'am căutat pe hartă, dar nu m'am mai găsit.

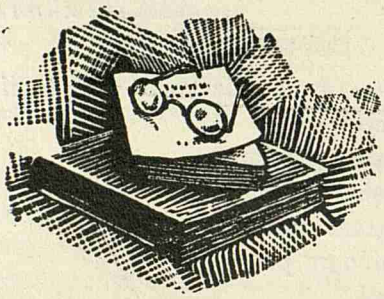

www.dacoromanica.ro

SPOVEDANIE

LUI PAUL ZARIFOPOL

Nu beau,
Nu cânt
Şi nu iubesc!...

Sunt ca un vechi răboj de lemn,
Pe care 'ncep să-mi recitesc
Infrângerile 'n sens invers,
Că 'n suflet, fiecare semn
De pe răboj, se schimbă 'n vers...

Privesc pe cei ce trec mereu
Pe jos, pe sus, pe străzi, prin gări —
Botezuri, nunţi şi 'nmormântări,
Şi parcă 'n fiecare grup,
Obiectul principal sunt Eu
Ca aurul lichid din stup...

www.dacoromanica.ro

Şi mă revăd aşa cum eri,
Şi patruzeci de ani în şir
Schimbam cireşii 'n palmieri,
Pe tata mare 'n „Uncle Sam"
Şi Oltul în Guadalquivir...

Pe când iubeam,
Cântam
Şi beam...

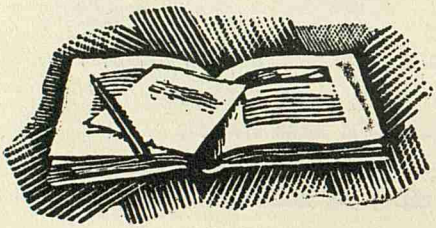

www.dacoromanica.ro

SCRISOARE

LUI ALEX. MAVRODI

Mă 'ntrebi ce fac?...
Ce vrei să fac
Mai mult decât s'aștept... să tac...
Să casc... să dorm, și... să visez
Pe fondul roz al unui vechi Ghiordez
Pe care câte-odată, șade
Și blonda mea Scheherazade...

Fac ce-am făcut și eri
Și totdeauna —
Mă bat cu vântul și mă cert cu luna...
Din când în când, mă urc pe deal, spre soare
Să mă 'ntregesc cu globul lui fierbinte —
O veche și unică sărbătoare
Ce-o prăsnuesc de patruzeci de ani...
Cu Oltul însă, nu mai stau de vorbă
Că-i monoton și mărginit la minte

www.dacoromanica.ro

Şi nu ştie să curgă de cât spre Drăgăşani...
Fac pe Narcis in apa din fântână,
Sărut pe Maica Domnului de pe troiţă
Pe sfântul Petre-l duc spre cimitir de mână,
Citesc pe Jules Laforgue
Şi pe Arthur Rimbaud,
Iar când îmi ese 'n cale Domnul Niţă —
Invăţător, şi... cârciumar, şi... deputat...
Mă 'nchin umil în faţa Christosului din sat,
Il scuip în frunte,
Şi îi dau cu „Huo!...
Şi-aşa răzbun şi pe Laforgue
Şi pe Rimbaud...

Iar când se face noapte şi tăcere,
Când boii dorm pe burtă
Şi oamenii pe spate,
Mă fragmentez în pietre nestimate
Şi porcilor mă dau să mă digere...

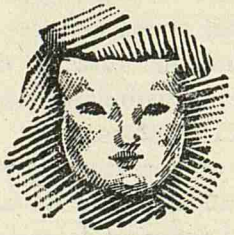

www.dacoromanica.ro

SOLILOCUL NEBUNULUI

LUI TUDOR ARGHEZI

Aşi vrea să-mi sparg vitrina cu minciuni
Şi 'nchis apoi în rafturile-i goale,
Solemn ca 'ntr'un ospiciu de nebuni
Să-mi fac bilanţul boalei ancestrale.

Falit, timid, umil şi resemnat,
Aşi vrea să mă cunosc întâi pe mine
Şi vechiul sfat al bunului Socrat
Să-l scriu pe geamul nouilor vitrine.

Şi aşa, stăpân pe tot ce este al meu
Aşi vrea să mă desfac de orice vină
Să-mi pot expune 'n For şi 'n Coliseu
Intreaga mea origine divină...

Aşi vrea să es din geometria 'n spaţiu
A zâmbetelor binevoitoare

www.dacoromanica.ro

Şi 'n „mediocritatea" lui Horaţiu
Să întru 'nvingător pe poarta mare.

Femeei ce-mi va spune „te iubesc"
Aşi vrea să-i smulg cuvintele din gură
Şi buzele cărnoase să-i strivesc
Cu dinţii mei de plug prin arătură...

Iar paşilor ce-mi plictisesc timpanul
Aşi vrea să nu le mai aud cadenţa
Decât în clipa 'n care, căpitanul
Va comanda matrozilor „Partenza".

Cu gândul şi cu ochii 'nfipţi în largul
Poemei ce-şi întârzie sfârşitul
Aşi vrea să fiu tot una cu catargul
Ce sfăşie în două infinitul,

Şi 'n timp ce pentru semenii din turmă
Va 'ncepe să lucreze-adânc lopata,
Aşi vrea — plecat din ţară fără urmă —
Să putrezesc pe Rio de la Plata!...

www.dacoromanica.ro

PARTENZA

LUI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

Partenza!...
Mă chiamă tangenta
Vieței multiple, trăită 'n beția
Și 'n visele roze și verzi de hasiși...
Mă chiamă bizara, prelunga și lenta
Minciună-a vieței trăită 'n decorul
Haotic, al clipei, când cu-ochii închiși,
Aplauzi actorii,
Ucizi autorul,
Bisezi nebunia
Și 'n ultimul stadiu de metamorfoză,
Cu ultima doză
Incepi agonia!...

Partenza!...
Mă chiamă portretul
Femeei absente, cu ochii topiți

www.dacoromanica.ro

In două elipse concave de smoală...
Mă chiamă parfumul ocult și magnetul
Mulatrelor blonde cu dinți poleiți,
Cu unghii vopsite — albastre și roze —
Și 'n clipă supremă, cu gesturi și poze
De convalescente sătule de boală!...

Partenza!...
Mă chiamă oceanul
Și glasul sirenei ce-anunță plecarea
Spre sudul fantastic al „Fetei morgane"
Mă chiamă suprema 'nfrățire cu anul,
Cu luna, cu ziua, cu ora, cu clipa
Când gestul fatidic sfârșește risipa
Aromelor calde de ceai și banane;
Când Yama ne șterge din Wansa prezența...
Mă chiamă 'nserarea eternă —
Uitarea!...
Mă chiamă supremul adio!...
Partenza!...

www.dacoromanica.ro

STROFE
PENTRU CEL DE SUS

Lui I. G. DUCA

www.dacoromanica.ro

RUGĂ PENTRU DUMINICA FLORIILOR

Desleagă-mă Părinte de ce-am jurat să fiu
Şi iartă-mă că 'n viaţă n'am fost decât ce sunt —
Un cântec prea de vreme, sau poate prea târziu,
Un ropot scurt de ploaie
Şi-un mic vârtej de vânt...

Desleagă-mă de vina de-a fi 'ncercat să fac
Granit din cărămidă
Şi bronz din băligar,
Colan de pietre scumpe, din sâmburi de dovleac
Şi-un Pegas cu-aripi duble din clasicul măgar...

Şi iartă-mă că 'n viaţă n'am fost decât aşa
Cum te-am crezut pe Tine —
C'aşa credeam că-i bine!...
Dar azi, când văd că-i altfel de cum am vrut să fie,
Stropeşte-mi ochii, Doamne, cu stropi de apă vie,

www.dacoromanica.ro

Retează-mi mâna dreaptă
Şi pune-mi straje gurei,
Alungă-mi nebunia din scoarţele Scripturei
Şi-apoi, desprinde-mi chipul de pe icoana Ta
Şi fă să uit c'odată, am fost şi eu ca Tine!..

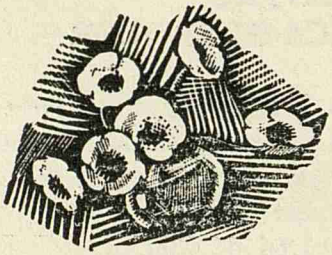

www.dacoromanica.ro

RUGĂ PENTRU ZIUA SCHIMBĂREI LA FAŢĂ

Doamne!...
Lasă-mă să stau de vorbă şi cu Tine,
Nu fii Tată vitreg cu copilul Tău
Care n'a făcut în viaţă decât bine
Şi n'a fost plătit în schimb decât cu rău...

Lasă-mă să-ţi spun că nu se poate
Să rămâi mereu aşa cum eşti,
Când puterea Ta se 'ntinde peste toate
Şi când toate, sunt aşa precum voeşti...

Lasă-mă să-ţi spun c'alcătuirea
Celor ce le crezi fără prihană,
A 'nceput să răsvrătească omenirea
Dornică de o viaţă mai umană...

www.dacoromanica.ro

Fă să fie-așa precum se spune
C'ai fi vrut să fii cu lumea toată —
Rău cu cele rele,
Bun cu cele bune —
Fii măcar acum, ce n'ai fost nici odată...

Fă să fie bine pentru bine
Și la fel, frumos pentru frumos
Și să fim și noi la fel cu Tine —
Cel de sus la fel cu cei de jos.

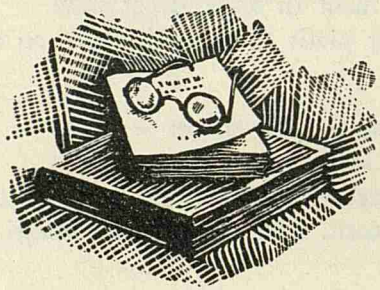

www.dacoromanica.ro

RUGĂ PENTRU ZIUA MEA ONOMASTICĂ

Mă caut şi nu mă găsesc!...

Mă caut în vechiul ogor strămoşesc —
In grâu, în porumb şi'n secară,
In apa fântânei cu ghizduri de piatră
Şi'n focul din vatră,
In golul din casă
Şi'n gloata de-afară,
Şi'n toţi răposaţii ce'n mine trăesc
Mă caut zadarnic...

Zadarnic mă caut, că nu mă găsesc!...

Când vântul se ceartă cu plopii pe drum
Şi drumul trosneşte sub paşii greoi,
Mă caut şi'n larma vieţei de-acum
Şi 'n pacea vieţei de-apoi...

www.dacoromanica.ro

Când ziua se 'ngână cu noaptea pe lac,
Mă caut în iarba de leac,
In Steaua polară ce poartă noroc,
In bobi
Și'n ghioc...
Mă caut și'n vechiul ceaslov bătrânesc
Cu slovele șterse...
Dar nu mă găsesc.

Zadarnic mă caut, că nu mă găsesc...

Părinte!...
Ce vină mă face s'alerg
Cu gândul și fapta spre morții de eri,
Că urmele mele, din lume se șterg
Și nu mă găsesc nicăeri?...

Ce vină mă face să nu mă găsesc
Când tot mai trăesc?...

www.dacoromanica.ro

RUGĂ PENTRU ERTAREA PĂCATELOR

Știu că-s vinovat Părinte...
Știu că vina mea e mare —
Vină fără de ertare;
Că-mi bat joc de cele sfinte
Și nesocotesc scriptura
Când păcătuesc de-arândul
Și cu fapta,
Și cu gândul,
Și cu ochii,
Și cu gura...

Știu că-s vinovat Părinte...
Dar cu mult mai vinovat,
Este-Acela care minte!...

Eu nu mint —
Eu sunt ca Tine!...

www.dacoromanica.ro

Nu știu dacă-i rău sau bine,
Dar nu cer să fiu ertat,
Fiindcă Tu, trăești în mine —
Și cum Tu faci numai bine,
Ce fac eu, la fel cu Tine,
Nu-i păcat...

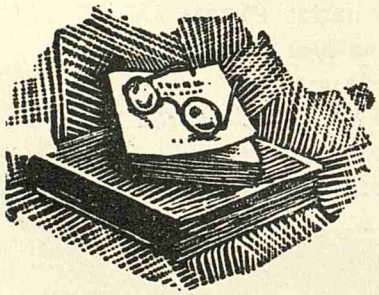

www.dacoromanica.ro

RUGĂ PENTRU MĂNTUIREA COPIILOR DIN FLORI

Doamne,
Fiindcă m'ai făcut așa,
După chipul și asemănarea Ta,
Pentru ce n'ai vrut să fiu și eu
Inclinat mai mult spre bine,
Nu spre rău?...

Pentru ce nu m'ai făcut să fiu
Fără nici o formă, ca argintul viu —
Curcubeu să râd numai când plouă
După fiecare primăvară nouă,
Să n'aud
Și să nu văd nimic,
Să-mi trăesc viața fără să mi-o stric,
Să m'afund în mine ca nămolu 'n lac
Și să 'nvăț cu gura mea,
Să tac,

www.dacoromanica.ro

Nu să sbier
Ca măgarul rebegit de ger! .

Doamne,
Iartă-mă, dar nu e-adevărat...
Eu nu sunt copilul Tău —
Şi e păcat!..
E păcat că Tu nu poţi să fii
Tată cu mai mulţi copii...
Ai avut doar unul singur — ştiu...
Dar Isus Christos a fost ucis de viu
Tocmai fiindcă El a fost copilul Tău...
Pe când eu —
Eu şi toţi ceilalţi nemuritori,
Suntem doar copiii Tăi... din flori!...

www.dacoromanica.ro

CUPRINSUL

Pag.

I. STROFE PENTRU ELEMENTELE NATUREI:

1. Pentru lumină 11
2. Pentru foc 13
3. Pentru vânt 15
4. Pentru ploaie 17
5. Pentru zăpadă 19
6. Pentru întuneric 21

II. STROFE PENTRU CELE PATRU ANOTIMPURI:

1. Primăvară inutilă 25
2. Vara în Capitală 27
3. Cu Toamna în odaie 29
4. De vorbă cu Iarna 31

III. STROFE PENTRU FAPTE DIVERSE:

1. Ultima oră 35
2. Moartea pasagerului 37
3. Pastel profan 39
4. Amiază rurală 41
5. Seară rurală 43
6. Ploaie urbană 45

www.dacoromanica.ro

Pag.

7. Aquarelă 47
8. Marină estivală 49
9. Pastel banal 51

IV. STROFE PENTRU EI ŞI PENTRU ELE:

1. Elegia domestica 55
2. Vesperală 57
3. Rânduri pentru Sulamita 59
4. Romanța „Ei" 61
5. Cântec mediocru 63
6. Nihil 64
7. Impăcare postumă 66
8. Equinox de toamnă 68
9. Plastică medievală 70
10. Pianissimo 72
11. Romanță fără ecou 74

V. STROFE PENTRU MINE SINGUR:

1. Andante religioso 79
2. Regăsire postumă 81
3. Pe harta Europei 83
4. Spovedanie 85
5. Scrisoare 87
6. Solilocul nebunului 89
7. Partenza 91

VI. STROFE PENTRU CEL DE SUS:

1. Rugă pentru Duminica Floriilor 95
2. Rugă pentru ziua Schimbărei la Față 97
3. Rugă pentru ziua mea onomastică 99
4. Rugă pentru ertarea păcatelor 101
5. Rugă pentru mântuirea copiilor din flori 103

www.dacoromanica.ro

ATELIERELE
GRAFICE
CVLTVRA
NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI
1930

www.dacoromanica.ro